

Több mint könyvbemutató

Életben maradni - légüres térben

Dr. Hódi Sándor *Légüres térben* - a tíz évi küzdelem a délvidéki magyarságért, Tóthfalu, Logos grafikai műhely, 2001 - részletek a kisoroszi könyvbemutatón elhangzottakból

Dr. Hódi Sándor a falunk szülötte. Pszichológus, tudományos kutató, terapeuta, társadalomkritikus, szakíró, politikus, a kisebbségi lét kíváló szakértője.

NEMCSAK tudós, hanem aktív résztvevője, cselekvő közéleti személyisége az utóbbi tíz-tizenkét év eseményeinek. Az ezredvég utolsó évtizedének a dokumentálására vállalkozó munka, betekintést kíván nyújtani a délvidéki magyarság nemzeti önszémlelésének és társadalmi szerveződésének folyamataiba. Tíz évi küzdelem a délvidéki magyarságért, valamint a fedőlap - *Életben maradni* (Szanka Lutz Ilona) - képe is közli, hogy meg kell maradnunk, hogy az ezeréves múlt, a falu hétszáz éves múltja valamire, a megmaradásra int és kötelez. A szerző szavaival élve, 1989 októberétől 2000 májusa közti időszak dokumentálását szolgálja a kötet. A délvidéki magyarság önszerveződésének folyamata, a nemzeti önszémlelés, a kisebbségi létünk gyökeire, gondjait mutatja be - mondta bevezetőjében

Sztánics Ferenc a könyvbemutatót.

HÓDI SÁNDOR a kisebbségi féthez fűződő gondolatait, véleményét, álláspontját fejtette ki a kötet kapcsán:

—**EZT** A könyvet azzal az igényvel írtam, hogy tíz évre visszatekinthez lássuk, milyen tanulságok kínálkoznak, hol mit rontottunk el, mit mulasztottunk el. Igazán mellékfogás, rossz döntés és helyzetmegítélés nem nagyon volt. Hogy gyengék és bizonytalanok voltunk, az inkább a mulasztás. Az szerettem volna, hogy amikor eljön a cselekvés pillanata, merjünk, tudjunk élni a lehetőségekkel. Világosan láttuk, hogy a nyolcvanas-kilencvenes években fordul a szél, új idők jönnek, változik a történelem, helyzetünkön is változtatni lehetne. Elkezdődött megszervezni a politikai érdekképviseleteket, amelyek később, sajnos pártát csontosodtak és kiléptek a tömegmozgalom keretéből, foteharcokká silányultak. Később létrehoztuk a

Dr. Hódi Sándor dedikálja könyvét

hatalmon túli kisebbségi szervezete közös csúciszervét, hogy napirendre kerüljön a mi ügyünk és végre rendeződjön ez a kérdés, ez az egész elbukott. Nem rajtunk, nem miattunk, hanem olyan pesti félelmek és aggályok miatt, amelyek nem voltak helyénvalók, amelyek megghiúsították azt, hogy a kisebbségi autonómia ügye napirendre kerüljön. Ebben az autonómia-koncepcióban nem volt semmi, ami a többségi népre nézve sértő vagy bántó, vagy megkisebbsítette volna jogait, ami jogtalan volt vagy sérelmes. A mi magyar belső betegségyünkön bukkott meg, azon a gyávaságon és gyámoltalanságon, amely az azok részéről nyilvánult meg, akik a múlt emberként ott maradtak a hatalmi pozíciókon. Azokat nem érdekelte sem a mi sorsunk, sem a magyar nép sorsa. Rendkívül keserves ez az egész rendszer-váltási folyamat. Erről is szól ez a könyv, hogy mennyi buktató, kelecepe várt és talán vár ránk, és

mekkora árat fizettünk ezért az iskoláért.

AKI HATALOMRA kerül, az bebetonozza magát, nem mozdul tovább. Ez egy végtelenül nehéz folyamat, de nem reménytelen. A lényege az, hogy ha lelkiületben, szellemében,

ér-zésvilágában, mentalitásában erős a nép, erősek az emberek, a falu vagy közösség, az rendkívül sok mindent túléli.

ÉN NEM politikusként kezdem, egy kitérő volt, hogy belesodródtunk mindannyian a politikába. Kenyeret kereső foglalkozásom a lélektan, a pszichológia. Sajnos az a veszély fenyeget bennünket, hogy a magyarság depresszióba, mely letargiába esik. Önszűrtívővá válik, kilátástalannak érzi jövőjét. Még mindig sokkal borúsabban ítéljük meg mi a saját lehetőségeinket, jövőnket, esélyeinket, mint amilyenek azok valójában. Ez ellen kellene küzdenünk, és ezt kellene magunkban legyőzni.

A JÖVŐ azoké, akiknek a legtöbb eszük van, és ha nem hagyjuk hogy a nyersanyagok, a technológiák után az eszünkötöl és a lelkiünkötöl is megfoszsanak bennünk, akkor a magyarságnak jó esélye van a jövővel szemben. A gyengeségünk abban van, hogy egyedül csodákra vagyunk képesek, közösen semmire! A mi önszerveződésünk, a szervezetségünk, a közösségi érdek megfogalmazása és képviselete gyenge. Ha megtanuljuk, hogy együtt, a saját ügyünkben, érdektünkben cselekedjünk, akkor miénk a jövő.

A POLITIKAI marketing terén is van tanulnivaló: az elmúlt választások során szövetséget kötöttünk a koalícióval, de en-

Hírtélet

Imatalálkozók Török

Törökotpolya az 1800-as évek elején keletkezett a Karácsonyi grófok birtokán, Kikindától 17 kilométernyire, Törökbecstől (Novi Bečej) pedig 30 kilométerre. Kezdetben kis tanyavilágként létezett. A jelenések idején mindössze 600 lakosa lehetett. **AZ 1850-ES** évek elején, a mai templom helyén, a lakosság imaházat épített, amelyet egyben iskolának is használtak.

1854 VÉGÉN az a hír terjedt el, hogy ebben az imaházban a Boldogságos Szűz képe jelent

meg. (Sóti János SJ: Törökotpolyai kegyhely).

A JELENLEGI templom 1999-ben ünnepelte 100 éves jubileumát. Püspökségünk területén ez az egyetlen Máriás kegyhely. Valamikor több ezer zarándok is megfordult ezen a szent helyen. Erdemes megemlíteni, hogy Bánát és Bácska Szűzanya-tisztelet hívei 1994. május 15-e óta havonta, rendszeresen találkoznak az imatalálkozók (cőnákulumok).

MA IS TÖBB száz hívő látogatta itt a Szűzanyát havi talál-